

Detergenten

Information för Sunlights och Sumas personal i Nyköping

Nr 3 1971

Rekreatiönsanläggning för Sunlights personal

Bl. a. tidningsurklipp hittade Red härom dagen ett från Södermanlands Nyheter, hösten 1970, där man under ovanstående rubrik kunde läsa följande: "AB Sunlight har för avsikt att uppföra en rekreatiönsanläggning för sina anställda på tomten nr 2 i kvarteret Sunlight på Väster och byggnadsnämnden i Nyköping beslöt på torsdagen meddela byggnadslov för anläggningen. Byggnaden skall i utbyggt skick omfatta bastu samt motionshall och simbassäng och har kostnadsberäknats till omkring 290.000 kr. I en första etapp avser företaget dock endast att uppföra bastun för en kostnad av 130.000 kr. I den summan ingår då rörledningar dimensionerade för den planerade simbassängen."

Red sprang i den snåla vårblåsten upp till tomten nr 2 i kvarteret Sunlight och se där stod en helt ny fin byggnad, som vid närmare beskådande från insidan visade upp en till synes färdig bastu med duschar, pentry, förrådsutrymmen etc. —

Snabbt tillbaka till fabriken igen för att få fatt på vår direktör, Gösta Kavén, för att fråga:

"När får vi börja bada bastu?"

"Bastun är faktiskt inte riktigt färdig ännu", säger Gösta Kavén. "Bortsett

från några småsaker inomhus återstår grovplanering utomhus. Än så länge är det alldeles för lerigt och smutsigt utanför, men jag skulle tro att det hela kan bli klart till början av april".

"Hur har man tänkt ordna det rent praktiskt, jag menar öppethållande, särskilda dagar för kvinnliga och manliga badare o.s.v.?"

"Detta är inte i detalj klart ännu, men personalavdelningen kommer med det snaraste att lämna förslag till hur bastun skall disponeras".

"När kan vi vänta oss vidare utbyggnad? Simbassängen t.ex.?"

"Planer på vidare utbyggnad finns upptagna i 1971 års budget. Men jag skulle ändå vilja vara restriktiv och inte lova för mycket detta år. Vi hoppas, men som sagt jag är något osäker om förhoppningarna kan infrias helt under 1971".

"Kommer omgivningen att iordningställas så, när nu det hela blir färdigt, att anläggningen kan utnyttjas t.ex. på lunchen. Man kan avnjuta lunchtimmen på bassängkanten eller sittande på en bänk eller i gröngräset?"

"Om vi får arbeta efter planerna så hoppas jag det blir så. Vi har ju ingen uteplats för sommaren i anslutning till

forts. på sid. 2

VÄND UT OCH IN PÅ FICKORNA

Den uppmaningen kommer från tvätteriet. Här avbildade föremål har bland andra, mer eller mindre värdefulla och farliga, hittats i arbetsklädernas fickor. Ett armbandsur uppfyller inte tidens krav efter en maskintvätt och de vassa knivarna kan förorsaka tvätteripersonalen allvarliga skador i händerna.

Glöm alltså inte att tömma fickorna innan ni lämnar in arbetskläderna till tvätteriet.

forts fr. sid. 1

fabriken, så detta torde bli en bra lösning”.

”Man blir på alla håll allt mera medveten om betydelsen av motion för människans både psykiska och fysiska hälsa. Tror Du inte därför, att det är ganska viktigt att företagen satsar på och uppmuntrar till aktiviteter för motion och avkoppling? Är det inte väl använda pengar, som ger avkastning i form av större trivsel på arbetsplatsen?”

”Det är jag helt övertygad om. En god balans mellan människans fysiska och psykiska hälsotillstånd är tongivande när det gäller individens trivsel såväl inom som utom arbetet och ökar säkert också prestationsförmågan. Det är viktigt att hålla sig i fysik trim. Vårt levnadssätt är helt annorlunda nu än bara för några tiotal år sedan. Allt flera människor har stillasittande arbeten och flera arbetsuppgifter blir mera psykiskt krävande. En god hälsa är helt enkelt förutsättningen för att klara dagens, allt mera pressande arbetsuppgifter.”

”Till sist en mera personlig fråga, som ligger nära till hands i det här sammanhanget. Du är ju chef inte bara för fab-

riken i Nyköping, utan också för Sunlightfabriken i Glostrup i Danmark. Detta betyder, tillsammans med det nära utvecklingssamarbetet med Finland, täta resor och i det närmaste obegränsad arbetstid. Hinner Du själv motionera och koppla av för att klara arbetsbördan?”

”Ja, det måste jag hinna med. Antingen jag är hemma eller på resa så försöker jag att alltid hinna med minst en halv timmes rask promenad varje kväll. Jag utövar ingen särskild idrott, men finns det snö om vintern så åker jag med nöje skidor. Jag har min trädgård, som jag gärna arbetar i när den årstiden kommer och överhuvudtaget rör jag mig utomhus så mycket som möjligt.”

På frågan om direktör Kavén har egen bastu i sin villa fick man veta att det har han, men han använder ingen kvast, trots att han härstammar från bastuns hemland.

”Men bastu utan kvast? — Det känns väl ändå inget” — muttrade Red, som också kommer från bastuns hemland, när hon tackade och lämnade direktör Kavén som just då förberedde sig att fortsätta kvällen med företagsnämndens första sammanträde för året.

Flickor på gaffeln

Den här trion är välkänd av alla på Sunlight och behöver egentligen ingen närmare presentation. Men det speciella med Maj-Britt Karlsson, Judith Ståhl och Märta Thorsson är, att de tillsammans med Stina Brasch, som tyvärr var sjukskriven när fotografen var på besök, är Sunlights första kvinnliga truckförare. För tillfället kör Märta Stinas truck på förrådet, men annars är det meningen att hon skall köra den nya sopmaskinen på gården. Men Märta vill gärna köra truck och står på "väntelistan" om ytterligare truckförare behövs.

Truckförare är väl ett yrke, som länge ansetts som typiskt manligt. Det kan därför vara intressant att fråga flickorna hur de som kvinnor upplevt situationen att komma in i den här arbetsgruppen? Hur blir ni bemötta av de manliga kamraterna i början?

Flickorna tittar på varandra och småler lite underfundigt. Alla tre är väl överens om att det kanske låg en aning skepsis i luften de första dagarna. Nog hade de själva en känsla av att komma och tränga sig på och en viss osäkerhet hur de skulle bli accepterade. Men det var bara alldeles i början. Snart smalt den tunna isen, som eventuellt fanns, och sedan var alla vänliga och hjälpsamma och försökte på bästa sätt att lotsa in flickorna i truckförarjobbet. Nu känner

de sig inte udda längre och någon skillnad på vare sig arbetsuppgifter eller lön är det inte. Alla tre trivs bra och har ingen tanke på att återgå till jobb inne i fabriken.

Den dagen Red träffade Maj-Britt, Märta och Judith var en härlig, solig marsdag med vår i luften, vilket föranledde frågan:

"Sådana här dagar kan det ju vara härligt att köra truck utomhus, men hur är det när termometern visar nedåt 20 grader under noll? Då är det väl ändå lite bistert?"

"Det är faktiskt inte så farligt" säger Maj-Britt, "i synnerhet om man har hytt på trucken. Man är ju också klädd på ett helt annat sätt än när man jobbar inomhus. Jag tycker det är ganska friskt och skönt — även om man naturligtvis fryser ibland".

"Har ni inte varit mera sjuka — förkylda t.ex. — sedan ni började med det här jobbet än när ni vistades inomhus hela dagarna?"

Tvärtom tycker alla tre. Och Judith säger: "När jag jobbade inne i fabriken, vi var tidigare på pulveravd. alla tre, så hade jag ofta besvär med min hals, men det har jag inte känt utav sedan jag bör-

forts. på sid. 4

NAMNTÄVLINGS- JURYN

I förra numret talade vi om efter vilka normer juryn hade arbetat i namntävlingen och hur den motiverade valet av "Detergenten". Vi skulle även då ha presenterat en bild på juryn, men den fick inte plats. Här kommer presentationen i efterskott. Varsågod från vänster: Bertil Grenströmer, PR-assistent, Georg Boström, informationsdirektör, Åse Ry-

dén, centrala presstjänsten, alla på Svenska Unilevers informationsavdelning. Stefan Elving, Sunlights marknadsavdelning, bl.a. produktchef för Surf, Comfort och Radion samt Pia Odqvist, redaktör för Unisont.

forts fr. sid 3

jade på lagret. Ändå har jag ingen hytt på min truck".

"När man går ut på lagret skulle man helst vilja klättra utefter väggarna för att truckarna far som pilar både framåt och bakåt. Är det inte svårt att köra bakåt? Och att köra i mörker t.ex.?"

Det blir en vana tycker alla tre och trucken går egentligen bättre bakåt. Snabbheten tränar man upp så småningom. Maj-Britt och Judith kör på dagtid, men Märta jobbar skift och säger betr. mörkerkörning: "Visst kör man mera på helspänn när det är mörkt. Men på skiften är det inte så mycket folk i farten, vilket ger större säkerhetskänsla. Och man vänjer sig vid det mesta. Träning ger som bekant färdighet".

"Vad skulle ni vilja säga som slutkläm om truckförarjobbet?"

Alla är faktiskt överens om att det i stort sett är ett friskare och friare jobb än vid maskinerna inne i fabriken. Lite

mera självständigt och förtjänsten är bättre. De kör på gemensamhetsackord. I stort sett verkade flickorna helt nöjda. Ett litet önskemål finns dock, nämligen att få fotoceller i dörrarna i stället för att öppna med snören. Det tar för lång tid och det blir kallt för såväl dem som är inne i lokalerna som för den som sitter i truckhytten med så mycket öppet-hållande.

En sista fråga till Maj-Britt. "På annan plats här i bladet ser vi att Du fått belöning för ett förslag. Hur kom Du på den idén?"

"När jag hade kört ett tag så märkte jag svårigheten att placera sopbacken på pall och så lyfta den av och på rullbanan vid stationen för flytande produkter. Då kom helt enkelt bara den här idén färande att det vore praktiskt att sätta medar på sopbacken för att få den att glida på rullbanan utan pall. Och så blev det så".

Lycka till i fortsättningen, säger vi på Detergenten, både med truckkörning och förslagsverksamhet!

FÖNSTRET

Läsarnas egen insändarspalt

Matsalen

Får man knorra lite grann över maten i lunchrummet? Den är för det mesta torr och smaklös och samma rätter återkommer i stort sett på samma veckodagar. Är man dessutom begåvad med klen mage och inte kan äta t.ex. stekt fläsk och bruna bönor eller ärter och pannkaka så måste man gå ut på stan. Detta är i och för sig ingen nackdel, tvärtom, det är skönt med en promenad och miljöombyte under lunchen, men priset för maten blir ett annat. Och nu kommer sign. till frågan. Varför kan inte vi i Nyköping, likaväl som personalen vid huvudkontoret i Stockholm, få kuponger, som är värda t.ex. 5—6 kr på ett eller flera av stadens matställen och för vilka vi anställda skulle betala e.vis 4 kr? Maten i lunchrummet lär ju ändå vara subventionerad av företaget.

”Matglad”

Eftersom matsalen sorterar under personalavd. så lät Red frågan gå till personalchefen, Elis Härshammar, som säger så här:

”Man får gärna knorra — speciellt lite grann. Men att maten i lunchrummet för det mesta är torr och smaklös delas säkert inte av majoriteten lunchgäster. Bortsett från torsdagens obligatoriska ärter och pannkaka, så varierar maträtterna från vecka till vecka ungefär på samma sätt som på stadens matställen.

Våra luncher kommer, som ”Matglad” kanske vet, från Vårdshusets kök. Enda skillnaden mellan Vårdshuset och vårt lunchrum är, att man oss inte kan välja

mellan flera rätter och att smör och bröd ej ingår. Inom snaraste framtiden kommer vi emellertid att till våra luncher börja servera smör och bröd. Detta innebär ökad kostnad, som tillsammans med höjd moms ökar lunchpriset. Vi avstår dock från att ta ut den kostnaden av de anställda då man från företagets sida visat sig villig att subventionera. — Naturligtvis måste det vara besvärligt för den som har klen mage att inte kunna välja en lättare rätt i stället för t.ex. bönor eller ärter. I sådant fall har jag förståelse för att ”Matglad” mera skulle uppskatta en lunchkupong.

Vid huvudkontoret i Stockholm finns ingen personalmatsal, varför systemet med kuponger där är helt befogat. Vid Nyköpingsfabriken har vi funnit det nödvändigt att de anställda har tillgång till en personalmatsal där alla kan äta, utan att t.ex. behöva klä om, vilket kanske många från fabriken skulle vilja göra innan de gick ut på något av stans matställen.”

Red. hoppas därmed att ”Matglad” fått sin fråga tillfredsställande besvarad.

Är vårt personalköps-system bra?

Sunlight vill vara ett modernt företag, och är det till stor del, men varför i hela världen har man alldeles glömt bort vårt personalköpssystem? Vårt nuvarande personalköp är enligt min mening långt ifrån tillfredsställande.

Varför måste man anteckna sig på en lista så långt i förväg att man nästan

glömt vad man beställt när det är dags att hämta?

Varför så låg rabatterning att kampanjpriserna hos ortens handlare ofta är lägre?

Det skulle vara intressant att få kläm på vilken policy, som gäller för personalköp? Finns några överenskommelser med ortens handlare betr. prissättning m.m.?

Varför kan man inte tillåta köp av defekta produkter i större omfattning? (Även andra koncernbolags?)

Varför inte någon form av enhetsförpackning? T.ex. 2 pkt tvättmedel, 5 tvålar, eller 2 tuber tandkräm o.s.v.

Varför inte ha en anspråkslös butik, som har öppet några timmar per dag eller vecka?

Kan man inte ordna en pristävling för att få fram förslag till bästa (billigaste) förfarandet vid personalköp?

"Kilroy"

Bästa Kilroy, Du är inte ensam i Din uppfattning, det har klagats mycket och länge på personalköpsrutinen. Det finns emellertid nu ett förslag till ändring, vilket f.n. ligger hos företagsledningen för utlåtande. Vi ber därför att i april-numret få återkomma till den här frågan i hopp om att då ha fått företagsledningens beslut.

Red

Kom ihåg . . .

Vid sjukfrånvaro att meddela Din närmaste chef när Du räknar med att återgå till arbetet.

Härigenom underlättar Du för företaget att planera arbetet, men också för Dig själv, ty en realistisk planering ger en jämnare rytm i fabriken!

Personalavdelningen

Mera glass!

Varför får vi inte köpa glass oftare? Det ligger nära till hands att tro att endast vid tillfällena när Trollhätteglass vill bli av med produkter, som inte är gångbara på öppna marknaden längre, är det bra att ha koncernbolagen som kunder. — Nåja — låt mig säga, att frågan inte är lika elakt menad som den låter, utan att det vore gott med *riktig* glass lite oftare. — j.

Red hänvisar till svaret på personalköpsfrågan i föregående spalt. Vi har helt enkelt inget i system satt utbyte mellan koncernbolagen och dess produkter. Vad gäller de praktiska arrangemangen för glassförsäljning så har vi inte heller de resurser, som behövs.

Vad gäller specialerbjudanden från Trollhätteglass så säger försäljningsdisponent Georg Stening så här: "Låt mig först säga, att specialerbjudanden till personalen och andra koncernföretags anställda inte på något sätt innebär att produkterna skulle vara av lägre kvalitet än de som förs på öppna marknaden. Beträffande den senaste försäljningen till bl.a. Sunlights personal så gällde detta parti ett försäljningserbjudande som föll för den nya marknadsföringslagen den 1.1.1971. Det är alltså förbjudet att ha denna kampanjprodukt i handeln efter detta datum. Därför lät man sälja till egen personal och en del andra koncernbolags anställda till det verkligt fantastiska priset som alla vet. Det tror vi att uppfattas som en verklig förmån. Så kan man emellertid inte göra med ordinarie produkter. Men på Trollhätteglass är vi bara glada åt att sälja, så kan man i Nyköping praktiskt ordna försäljning till de anställda så skall vi gärna leverera så både sign. —j och alla andra blir glada och nöjda."

IDROTT

Vår blygsamme storskytt, Sture Engman, tycker att hans bravader med bössan inte är något att skriva om. Men nog tycker vi det är anmärkningsvärt att Sture kom tvåa totalt i landskampen i luftvapenskytte mellan Sverige—Finland, som Sverige för övrigt vann med hela 6—0.

Landskampen gick av stapeln den 27 till 28 februari i Åbo, närmare bestämt i stadens helt nyuppförda idrottsanläggning, vars motstycke lär saknas i Skandinavien. Den hypermoderna anläggningen har kostat 9,5 milj. Fmk, vilket torde bli ca 12 milj. Skr. Denna kostnad har Åbo stad stått för utan några statliga bidrag. Heder åt et sådant stadsstyre! Inom anläggningen kan nästan alla idrottsaktiviteter utövas. Skjutbanan t.ex. kan användas året om för all slags skjutning upp till 50 m.

I Nyköping har instruktion och träning i wolly-boll börjat den 11 mars och samlade ca 15 deltagare i starten. Träning varje torsdag kl. 17.30 i Gripen-skolan. Naturligtvis är denna sport öppen för både manliga och kvinnliga utövare. Om någon undrar över det?

Vintersporten har, p.g.a. det onormala vädret, tyvärr inte kunnat hållas i gång. Vi har inte hört att någon från Sunlight deltagit i Vasaloppet, vilket inte är att förvåna sig över då träningsmöjligheter helt saknats på våra breddgrader denna gröna vinter.

Efter årsmötet, som hålles den 29 mars, hoppas vi att i aprilnumret kunna berätta något mera om idrottsföreningens övningar inför vårsäsongen.

FÖRETAGSNÄMNDEN

	<i>Ordinarie</i>	<i>Suppleanter</i>
Företagsledningen	Lars-Olof Ericson Tage Herlin Elis Härshammar Gösta Kavén, ordförande Kerstin Skate Edvin Svensson Bengt Östergren	Kurt Lindeberg Lennart Blixth Ulf Johansson Erik Bohl Margit Strömbäck Nils Pettersson Ragnar Löfgren
Tjänstemännen	Lars-Åke Söderbäck Thorsten Petterson	Tage Holmgren Göta Pedersén
Arbetsledarna	Sven-Erik Andersson	Sven Österberg
Kollektivanställda	Erland Karlsson Ellert Andersson Roine Eriksson Martin Fernberg Henry Karlsson, v. ordf. Elis Karlsson Bettan Lerjerud Birger Borg	Johan Nilsson Harry Gustavsson Vilmar Larsson Iris Wikholm Harry Sjöberg Roland Widén Ingrid Nyman Bengt Pettersson

Vi nöjer oss med att här endast presentera ledamöterna och hänvisar till protokollet, som i vanlig ordning kommer hemsänt med posten.

PERSONALMEDDELAN DEN

Vi gratulerar till

60 år

Gully Eriksson, avd. flytande produkter,
den 9 april

50 år

Viola Eriksson, tvålavdelningen, den 5
april

25 år i tjänst

Lars-Inge Lindell, redovisningsavdel-
ningen, den 15 april

20 år i tjänst

Kurt Lindeberg, redovisningsavdelningen,
den 9 april
Ingegärd Johansson, telefonväxeln, 16
april

10 år i tjänst

Ingvar Tenghed, processutvecklingen,
den 1 april

Bengt Jägeberg, Suma tillträder den 1
april 1971 befattningen som marknads-
chef i den skandinaviska marknadsfö-
ringsgruppen inom IDT..

Bengt Jägeberg, som fortfarande blir plac-
cerad i Nyköping, efterträder *Jorma Tas-
kinen*, som återvänder till Finland för
en marknadschefsbefattning inom Åbo
Tvål, Helsingfors.

AB SUNLIGHT

Fack
611 01 Nyköping
Tel. 0155/172 00

Ansvarig utgivare: Elis Härshammar
Redaktör: Daga Lundkvist

Vi säger välkommen till

Gun-Britt Hammarström, som började
den 17 februari som städerska,

Timo Tiuraniemi, som började den 1
februari på pulverpackningen,

Torsten Johansson, som började den 26
februari på pulvertillverkningen,

Jakob af Forselles, som började den 26
februari på tryckeriet,

Bernt Skog, som började den 26 februari
på pulvertillverkningen och

Hubert Rodriguez, som började den 8
mars också på pulvertillverkningen.

och adjö till

Algot Eriksson, tvålavdelningen, som
slutade den 19 februari,

Pasi Takula, avd. flytande produkter,
som slutade den 26 februari,

Veijo Kopakkala, tvålavdelningen, som
slutade den 3 mars samt

Eila Heinonen och *Sirkka-Liisa Sillan-
pää*, som båda två arbetat på tvålavdel-
ningen, slutade den 12 mars.

Premier

Roland Blomgren och *Gert Larsson* på
tvålavdelningen. Roland har fått 200 kr
för tvålstopp på stans vid linje I och
Gert har fått 100 kr för förbättring av
krympfilmsmaskinen.

Maj-Britt Karlsson, lagret, har fått 200
kr för montering av medar på sopbackar
på avd. för flytande produkter.

Fritz Sjöberg, verkstaden, har fått 200
kr för rörförbindelse mellan pump och
cirkulationsledning.